DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W WARSZAWIE

Warszawa, 23 lutego 1954 | Nr 2 | Poz. 6—7

TREŚĆ:

Poz. 6.

UCHWAŁA Nr I/1/54
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W WARSZAWIE
z dnia 11 stycznia 1954 r.

Wielki program podniesienia stopy życiowej mas pracujących miast i wsi zawarty w uchwalonych na IX Plenum K.C. P.Z.P.R. tezach na II Zjazd Partii oraz w referacie Tow. Bieruta stawia wysokie, bojowe i konkretne zadania przed Radami Narodowymi. Te nowe wielkie zadania Rad Narodowych wypływają z faktu, że wszystkie drogi prowadzące do szybszego wzrostu stopy życiowej ludności muszą być realizowane przez Rady Narodowe bądź przy jak najszerszym ich udziale.

Podstawowe wytyczne tego programu, to walka o wzrost produkcji rolnej poprzez uruchomienie rezerw tkwiących w gospodarce chłopskiej i zwiększenie nakładów inwestycyjnych w rolnictwie, poprzez lepsze zaopatrzenie chłopa w nawozy sztuczne, narzędzia i maszyny, w artykuły przemysłowe. Walka o wzrost produkcji i lepszą jakość artykułów konsumcyjnych wytwarzanych przez drobną wytwórczość i rzemiosło.

Walka o przyśpieszenie i znaczny wzrost budownictwa mieszkaniowego i komunalnego oraz urządzeń socjalnych i kulturalnych.

Walka o lepszą organizację zaopatrzenia, usług, o usprawnienie handlu i rozwój jego sieci, o lepszą obsługę konsumentów.

Postawienie tego rodzaju zadań na okres najbliższych 2-ch lat Planu 6-letniego nakłada ogromne nowe obowiązki na terenowe organa władzy państwowej, na Rady Narodowe, ich Prezydia i aparat, jak również na Komisje Rad, radnych i cały aktyw skupiony wokół Rad.

Wykonanie omówionych zadań wymagać będzie poważnego wzmocnienia Rad Narodowych i ich Prezydiów od strony organizacyjnej, podniesienia na wyższy poziom metod i stylu ich pracy.

W wyniku wygłoszonego referatu i szerokiej dyskusji nad osiągnięciami czterech lat Planu 6-letniego i zadań nakreślonych na lata 1954/55 dla województwa warszawskiego w myśl wskazań IX Plenum K.C. P.Z.P.R. Wojewódzka Rada Narodowa, celem zabezpieczenia realizacji tych zadań postanawia:

I. Produkcja roślinna.

Na podstawie dotychczasowych osiągnięć w produkcji roślinnej i możliwości dalszego rozwoju ustala na lata 1954 i 1955 następujące zadania;

A. W gospodarce chłopskiej wraz ze spółdzielczością produkcyjną:

1. Podnieść zbiory 4-ch podstawowych zbóż o 123.000 ton w porównaniu z rokiem 1952 na drodze wzrostu plonów z 12,3 kwin. na 1 ha na 13,7 kwin. na 1 ha w 1955 r.
   Szczególną uwagę na wzrost wydajności z ha winny zwrócić powiaty: Ostrołęka, Ostrów-Maz., Grodzisk-Maz., Siedlce, Sokołów-Podl., Przasnysz i Mińsk-Maz., które w rażący sposób odbiegają swymi osiągnięciami od średniej wojewódzkiej.
2. Podnieść udział procentowy pszenicy kosztem żyta i owsa w ogólnym areale upraw zbożowych z 7,5% w roku 1953, na 8% przy równoczesnym wzroście plonów 12,8 kwin. na 1 ha w roku 1952 na 13,4 kwin. w roku 1955.
   Szczególną uwagę na wzrost areału pod pszenicą zwrócą powiaty: Garwolin, Grójec, Nowy Dwór, Płońsk, Siedlce i Węgrów, które w niewystarczającym stopniu wykorzystują wartość użytkową swoich gleb.
3. Podnieść produkcję kwalifikowanego materiału siewnego by w roku 1955 całkowicie były zaspokojone potrzeby terenu na doborowe ziarno siewne. Ogółem areał pod reprodukcję winien wzrosnąć o 13,320 ha i objąć w roku 1955 — 33,700 ha.
4. Podnieść zbiory ziemniaków o 662,000 ton w porównaniu z rokiem 1953 na drodze wzrostu plonów o 18 kwin. z 1 ha. Szczególną uwagę na wzrost plonów ziemniaków zwrócą powiaty: Grodzisk-Maz., Nowy Dwór, Otwock, Przasnysz, Wołomin i Węgrów.
5. Podnieść produkcję odmian ziemniaków wczesnych odpornych na choroby w ciągu lat 1954 i 1955 w stosunku do osiągnięć roku 1953 o 150%, co stanowi wzrost o 31,500 ton.
6. Wokół ośrodków miejskich i przemysłowych rozszerzyć produkcję odmian wczesnych — jadalnych do pełnego zaspokojenia potrzeb miejscowej ludności.
7. Podnieść produkcję ziemniaków odmian wysoko-skrobiowych dla celów przemysłowych do pełnego zaspokojenia lokalnych potrzeb przemysłu.
8. Podnieść plony buraków cukrowych z 217 kwin. na 1 ha w 1953 r. do 230 kwin. na 1 ha w roku 1955. Szczególną uwagę na podniesienie plonów buraków cukrowych winny zwrócić powiaty: Grodzisk-Maz., Maków-Maz., Mińsk-Maz. i Ostrołęka.
9. Podnieść plony rzepaku ozimego o 3 kwin. na 1 ha, jarego o 2,5 kwin. na 1 ha w ciągu roku 1954 i 1955. Szczególną uwagę na wzrost plonów zwrócą powiaty: Wołomin, Otwock, Pułtusk, Ostrów-Maz., Węgrów, Siedlce, które nie osiągnęły średniej wojewódzkiej.
10. Zwiększyć kosztem żyta areał pod nowowprowadzonymi roślinami oleistymi pomyślnie zaaklimatyzowanymi na terenie naszego województwa:

Kapustą abisyńską	do 1,000 ha
Krokoszem	do 200 ha
rzodkwią oleistą	do 150 ha

11. Podnieść produkcję roślin włóknistych przez wzrost plonów słomy o 10 kwin. na 1 ha w porównaniu z rokiem 1953 przy równoczesnym rozszerzeniu areału pod roślinami włóknistymi o 2% kosztem nawozów zielonych w plonie głównym. Szczególną uwagę na rozszerzenie uprawy roślin włóknistych zwrócą powiaty wschodzie i północno-wschodnie naszego województwa.
12. Rozszerzyć areał pod warzywami w uprawie polowej i ogrodowej do 22,000 ha przy równoczesnym wzroście plonów z 171 kwin. na 1 ha w roku 1953 do 205 kwin. na 1 ha w roku 1955.
    Produkcja winna być lokalizowana wokół centrów spożycia oraz istniejących zakładów przetwórstwa warzywniczego, szczególną uwagę na rozwój warzywnictwa zwrócą powiaty: Płońsk, Ostrów-Maz., Ostrołęka, Przasnysz i Płock oraz powiaty bezpośrednio przylegające do miasta stołecznego Warszawy.
13. Dla zabezpieczenia równomierniejszej podaży warzyw na przestrzeni całego roku, należy w spółdzielniach produkcyjnych i P.G.R-ach rozwinąć produkcję szklarniową warzyw wczesnych i późnych.
    Ogółem powierzchnia szklarni winna wzrosnąć o

20.000 m^2 w porównaniu z rokiem 1953, co da zwyżkę zbiorów wczesnych warzyw i późnych o 275 ton. Produkcja warzyw cieplarnianych winna wzrosnąć w roku 1955 do 180 ton tj. o 18% w porównaniu z rokiem 1953.

14. Założyć nowe sady przez zwiększenie nasadzeń do 3.800.000 sztuk drzewek przy równoczesnym podniesieniu wydajności owoców ziarnkowych z 1 drzewa o 21 kg. Szczególną uwagę na rozwój sadownictwa zwrócą powiaty wschodnie i północno-wschodnie naszego województwa:
Węgrów, Siedlce, Sokołów Podl., Ostrów, Ostrołęka, Pułtusk, Maków Maz., Mława, Przasnysz.

B. Dla osiągnięcia postawionych zadań w zakresie wzrostu produkcji roślinnej zobowiązuje się:

1. Wydziały; Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych oraz Prezydia Gminnych Rad Narodowych do:
   a) zarejestrowania i uporządkowania ewidencji odłogów do dnia 30 marca 1954 roku,
   b) sprawdzenia w terenie ilości i charakteru gruntów niezagospodarowanych do dnia 30.III.1954 roku,
   c) dokonania przydziału gruntów niezagospodarowanych i odłogów użytkownikom, którzy je w pełni zagospodarują. W tym celu należy otoczyć opieką istniejące zespoły uprawowe, zorganizować nowe zespoły, zaopatrzyć je w niezbędne ilości materiału siewnego do obsiania powierzchni przejętych do zagospodarowania, jak również zabezpieczyć pomoc ośrodków maszynowych przy zagospodarowaniu,
   d) wytypowania pracowników, którzy osobiście będą odpowiedzialni za pracę istniejących i nowozorganizowanych zespołów uprawowych.
2. Wojewódzki Zarząd Urządzeń Rolnych do:
   a) uregulowania tytułów prawa własności gospodarstw nadanych z reformy rolnej przez:
      1) wydanie wszystkich dokumentów nadania ziemi tj. dla 4.743 gosp.,
      2) zahipotekowanie 13.091 gospodarstw oraz oszacowanie ziemi będącej w użytkowaniu dzierżawców dla 3.364 gosp. Prace powyższe zakończyć do 31.XII.1955 roku.
3. Wydział Budownictwa Prezydium W.R.N. do:
   lokalizowania obiektów w pierwszym rzędzie na glebach o małej wartości użytkowej z punktu widzenia rolniczego.
4. Państwową Służbę Rolną aparat agronomiczny P.O.M. i P.G.R oraz Instytuty Naukowe — do dopilnowania:
   a) aby podorywki pożniwne zostały wykonane zaraz po skoszeniu zbóż na całym areale z wyeliminowaniem dotychczasowych błędów jak zbyt głęboka podorywka i zbyt późne bronowanie,
   b) aby przy wykonywaniu orek siewnych i głębokich orek przedzimowych, zwłaszcza przy przyorywaniu obornika i nawozów zielonych, powszechnie stosować pługi z przedpłużkiem, jak również dopilnowania wczesnego włókowania wiosną pól, jesienią zaoranych.
   Jednocześnie przez lektorów U.W.R. należy wprowadzić szeroką akcję uświadamiającą o korzyściach wynikających ze stosowania tych zabiegów.
5. W celu lepszego wykorzystania i szerszego stosowania nawozów sztucznych i naturalnych zobowiązuje się wydziały Rolnictwa i Leśnictwa Rad Narodowych pion C.R.S. oraz Z.S.CH. do dopilnowania:
   a) założenia w ciągu roku 1955 — 10.000 gnojowni, przeprowadzenia renowacji istniejących 8.000 gnojowni i zbiorników na gnojówkę. Dla pełnego zrealizowania powyższych zadań należy: wskazać chłopom na miejscowe materiały pomocnicze — jak kamień i glina, którą można z powodzeniem do tych celów wykorzystać, częściowo zaopatrzyć ich w niezbędne materiały budowlane oraz zapewnić pomoc kredytową,
   b) aby zostały wprowadzone, w szczególności w rejonach torfowych w budynkach inwentarskich podłogi torfowe. Stosowanie podłóg torfowych w oborach i stajniach, winno mieć miejsce wszędzie tam, gdzie istnieją nawet niewielkie kawałki torfowisk.
   Podłogi torfowe winny być wprowadzone szczególnie w gospodarstwach posiadających zabudowania gospodarskie z trwałymi podłogami, nie przepuszczającymi gnojówki.
   W gospodarstwach przechowywujących obornik w gnojowniach, należy w celu wyeliminowania strat — obornik przykrywać torfem.
   Wykonanie powyższych zadań należy poprzedzić szczegółowym instruktażem, który przeprowadzi Państwowa Służba Rolna na wszystkich szczeblach. Na terenie każdej gminy należy w roku 1954 — pokazowo wprowadzić podłogi torfowe w 2 gospodarstwach, oraz w roku 1955 w 4-ch gospodarstwach,
   c) założenia pryzm kompostowych w 30.000 gospodarstwach. Każdy instruktor winien spowodować stosowanie co najmniej w 16 gospodarstwach torfu i słomy ciętej na ściółkę.
   d) upowszechnienia wapnowania zakwaszonych pól. Wapnowaniem winno być objęte ogółem w roku 1955 10 tys. ha. gruntów ornych, przy czym ilość wapna nawozowego na 1 ha nie powinna być niższa od 30 kg.
   Należy zaopatrzyć każdego instruktora gminnego w aparat do oznaczania kwasowości gleby, którym instruktor określi kwasowości gleb na terenie swojej gminy.
   Rozwinąć akcję uświadamiającą o właściwym i terminowym stosowaniu nawozów zarówno pomocniczych jak i organicznych.
   Zwiększyć wysiew superfosfatu granulowanego sposobem gospodarskim o 100% w porównaniu do roku 1953.
6. W celu usprawnienia metody siewu sadzenia pielęgnacji i sprzętu zobowiązuje się P.S.R. i służbę agronomiczną POM do:
   a) przypilnowania wczesnych siewów i zastosowania siewu siewnikami rzędowymi na areale obejmującym 90% powierzchni pod zbożami w gospodarstwach indywidualnych i 100% w spółdzielniach produkcyjnych, zwiększenia areału zasiewanego metodą siewu krzyżowego o 100%, w porównaniu do r. 1953, doprowadzenia do ścisłego przestrzegania agrotechniki, norm wysiewu i czteroletniej rotacji siewu zbóż materiałem kwalifikowanym,
   b) wprowadzenia metody sadzenia kwadratowo-gniazdowego ziemniaków, na powierzchni stanowiącej 2% areału pod ziemniakami,
   c) zapewnienia poprawy pielęgnacji i ochrony roślin przez: uprawę między rzędową i między redlinową dla zachowania wilgoci i wyniszczenia chwastów na plantacjach roślin okopowych, na ogólnej powierzchni 297 tys. ha jak również zastosowania bronowania pszenic ozimych na wiosnę na całym areale,
   d) dopilnowania przeprowadzenia zbiorów zbóż, innych roślin i okopowych w najodpowiedniejszym stadium dojrzałości oraz szybkiego i dokładnego sprzętu dla uniknięcia strat. Maszynowy sprzęt winien objąć 60% ogólnego areału kłosowych.
7. Dla realizacji postawionych zadań w zakresie zwiększenia produkcji ziemniaków wczesnych zobowiązuje się Prezydia Powiatowych Rad Narodowych oraz służbę agronomiczną POM do:
   a) zabezpieczenia odpowiedniego materiału sadzeniowego przez: rozszerzenie planu kontraktacji ziemniaków sadzeniaków wczesnych o wysokiej jakości,
   b) wprowadzenia sadzenia ziemniaków podkiełkowanych.
8. Dla realizacji postawionych zadań w zakresie zwiększenia produkcji warzyw, a zwłaszcza warzyw wczesnych, zobowiązuje się:
   a) Wojewódzką Komisję Plan. Gosp. do zbadania możliwości wykorzystania energii cieplnej Zakładów Przem. z terenu województwa i wystąpienia do władz szczebla centralnego z wnioskiem o uruchomienie cieplarni i szklarni, wykorzystujących energię cieplną do produkcji warzyw, do dnia 1 kwietnia 1954 r.
   b) Państwową Służbę Rolną i Wydziały Handlu Rad Narodowych, do zabezpieczenia dla chłopów mało i średnio-rolnych odpowiednich ilości materiałów budowlanych z puli wolno-rynkowej, do budowy szklarni i okien inspektowych,
   c) Państwową Służbę Rolną Rad Narodowych i P.O.M. do:
      1) przeprowadzenia szkolenia i doszkalania członków spółdzielni produkcyjnych w zakresie produkcji warzyw wczesnych w szklarniach i oknach inspektowych,
      2) nastawienia gospodarstw Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego leżących w pobliżu zakładów pracy na produkcję warzyw i owoców jagodowych,
   d) Rady Miejscowe Związków Zawodowych przy Prezydiach Powiatowych Rad Narodowych do wystą-

pienia do Okręgowej Rady Związków Zawodowych o rozszerzenie w latach 1954 i 1955 powierzchni pracowniczych ogródków działkowych do obszaru 300 ha przy większych zakładach przemysłowych i miastach jak: Żyrardów, Chodaków, Zielonka, Krubin, Płock, Ciechanów, Ostrołęka i innych. Dla podniesienia poziomu uprawy warzyw i wydajności, O.L.Z.Z. przy pomocy służby rolnej i Związku Samopomocy Chłopskiej przeprowadza szeroką akcję szkoleniową, oraz wprowadzą w szerszym stopniu system premiowania użytkowników za dobrą pracę.

9. Dla zabezpieczenia wykonania zadań na odcinku sadownictwa w latach 1954 i 1955, zobowiązuje się:
   a) Służbę Ochrony Roślin przeprowadzać systematycznie ochronę sadów przez:
      1) zabiegi mechaniczne na 80% ogólnej ilości drzew owocowych, co stanowi 2.672.000 drzew,
      2) 1-o krotny oprysk zimowy na 45% drzew owocujących, co stanowi 690.000 drzew,
      3) oprysk w okresie wiosenno-letnim na 45% drzew owocujących, co stanowi 690.000 drzew.

10. Dla zapewnienia wykonawstwa powyższej akcji należy zabezpieczyć dla woj. warszawskiego następujące ilości środków chemicznych, które pion W.Z.G.S. rozprowadzi do rolników:

100 ton karboliny sadowniczej
50 „ „ D.N.K.
14 „ krezotolu
23 „ Bordosolu
70 „ cieczy kalifornijskiej
18 „ azotoksu M 25
10 „ arsenianu wapnia
12 „ środków nikotynowych
12 „ ton szarego mydła
175 „ wapna palonego

Jednocześnie zobowiązuje się:
   a) Ekspozyturę Okręgową POM do zapotrzebowania i zakupienia 30 aparatów ciężkich motorowych, 200 aparatów taczkowych sadowniczych w 1954 r. oraz 24 aparatów ciężkich i 180 aparatów taczkowych w r. 1955.
   b) Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa Rad Narodowych, Z.S.Ch. Ekspozyturę Centralnego Zarządu Handlu Owocowo-Warzywnego, Ekspozyturę Centralnego Zarządu Przemysłu Owocowo-Warzywnego do prowadzenia wzmożonej propagandy na odcinku zakładania sadów przydomowych w gospodarstwach indywidualnych zwłaszcza w powiatach ubogich w sady. Oddziaływanie w tym kierunku, winno być połączone z szeroką akcją instruktażową, celem zaznajomienia rolników z wymogami nowoczesnego sadownictwa, co do doboru odmianowego jak i agrotechniki,
   c) Prezydia Rad Narodowych oraz C.N.O.S. do likwidacji w roku 1954 tzw. dzikich szkółek, które obniżają wartość użytkową nowo-zakładanych sadów oraz uniemożliwiają utrzymanie właściwego kierunku w rozwoju sadownictwa,
   d) Wojewódzki Zarząd Handlu Owocami i Warzywami do usprawnienia skupu owoców i warzyw przez wybudowanie nowych magazynów oraz przechowalni owoców,
   e) Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium W.R.N. do zwrócenia się do Instytutu Sadownictwa w Skierniewicach, w celu rozpracowania rejonizacji drzew owocowych, oraz wzięcie pod opiekę sadów spółdzielń produkcyjnych w pow. węgrowskim i sochaczewskim.

11. W celu podniesienia zdrowotności roślin uprawnych, a tym samym podniesienia plonu z ha należy:
   a) przeprowadzić powszechne zaprawianie ziarna siewnego pszenicy jarej i ozimej w roku 1954 w 92%, oraz jęczmienia jarego i ozimego w 85%, w roku 1955 podnieść plan zaprawiania pszenicy do 95%, a jęczmienia do 90%. Specjalną uwagę na dobre wykonanie akcji zaprawiania winny zwrócić: powiat Grójec, Praszków, Ostrów, Minsk, Otwock, które w roku ubiegłym zaprawianie wykonały najsłabiej. Dla zapewnienia wykonawstwa powyższej akcji należy zabezpieczyć dla województwa warszawskiego dostarczenie 75 ton zapraw suchych w stosunku rocznym, oraz zobowiązać pion W.Z.G.S. do rozprowadzenia ich wśród rolników. Jednocześnie zobowiązuje się P.O.M. do wystąpienia o przydział i zakupienie w roku 1954 — 1000 sztuk zaprawiarek, a w roku 1955 — 1200 sztuk zaprawiarek. Zaprawiarki powyższe w porozumieniu z Prezydiami Rad Narodowych, P.O.M.-y za pośrednictwem G.O.M. rozprowadzą do dyspozycji przodowników gromadzkich ochrony roślin,
   b) Przeprowadzić powszechne zwalczanie słodyszka rzepakowego na rzepakach ozimych i gnatarza rzepakowca na rzepakach jarych w spółdzielniach produkcyjnych na 100% upraw, oraz w gospodarstwach indywidualnych na 80% upraw, włączając w to jednokrotny zabieg mechaniczny i jednokrotny zabieg chemiczny. Dla zapewnienia wykonawstwa powyższej akcji zobowiązuje się Zarząd Przemysłu Cukrowniczego do zabezpieczenia dla województwa warszawskiego i rozprowadzenia za pośrednictwem pionu W.Z.G.S. dla rolników 220 ton azotoksu pylistego 10% i 114 ton melasy. Poza tym Zarząd Przemysłu Cukrowniczego winien dostarczyć przy kontraktacji chłopom 5 tys. worków jutowych dla wykonania 5.000 ram chwytowych.

12. W celu zwalczania stonki ziemniaczanej należy:
   a) przeprowadzać systematycznie poszukiwanie stonki ziemniaczanej w celu wykrycia wszystkich pojawiających się ognisk tego szkodnika.
      W związku z powyższym zorganizować należy 7-krotną lustrację powszechną pól ziemniaczanych na łącznej powierzchni 1.757.610 ha organizując do tego 30.627 drużyn poszukiwawczych po 10 osób każda.
   b) organizować co — tygodniowe przeglądy indywidualne wszystkich pól ziemniaczanych,
   c) przeprowadzić systematyczną likwidację samosiewów ziemniaczanych, organizując w całym województwie dwukrotną lustrację kontrolną ubiegłorocznych ziemniaczysk oraz miejsc składowania ziemniaków na obecność samosiewów,
   d) założyć poletka chwytne z roszczonych ziemniaków na wszystkich polach, gdzie w roku ubiegłym stwierdzone zostały ogniska stonki ziemniaczanej,
   e) likwidować pojawiające się ogniska stonki na bieżąco. Dla zabezpieczenia powyższej akcji zobowiązuje się:
      1) Prezydia Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych do zmobilizowania ludności rolniczej, przeprowadzenia szerokiej propagandy akcji oraz zapewnienia wielostopniowej kontroli,
      2) instruktorów ochrony roslin do założenia poletek chwytnych i ich kontroli oraz likwidowania ognisk stonkowych,
      3) Z.S.Ch., Z.M.P., Liga Kobiet, Sp., M.O., Straż Pożarną do przeprowadzania propagandy walki ze stonką oraz systematycznej kontroli,
      4) P.O.M. do remontów wszystkich aparatów ochrony roślin do dnia 15 lutego 1954 r.
      5) Wydziały Transportowe do dostarczenia odpowiedniej ilości środków lokomocji do przewozu środków chemicznych i aparatury.

13. Przeprowadzać powszechne zwalczanie chwastów. Dla zapewnienia wykonawstwa akcji zobowiązuje się Służbę Rolną do zorganizowania w terminach wyznaczonych, dwutygodni zwalczania chwastów/ oraz prowadzenia wnikliwej kontroli.
   W celu upowszechnienia chemicznej walki z chwastami przeprowadzić 50 pokazów w spółdzielniach produkcyjnych oraz 50 pokazów w gromadach indywidualnych, na łącznej powierzchni 100 ha.
   Dla zabezpieczenia wykonawstwa powyższej akcji należy dostarczyć na teren naszego województwa 150 kg. preparatu 2—4-D.
   W celu uświadomienia szerokich mas rolniczych o szkodliwości chorób i szkodników roślin uprawnych oraz o konieczności walki z nimi — zobowiązuje się Służbę Ochrony Roślin do przeszkolenia.
   6.437 przodowników gromadzkich,
   6.446 kierowników drużyn technicznych,
   6.317 sołtysów,
   300 brygadzistów ochrony roślin spółdzielni produkcyjnych.
   Jednocześnie należy włączyć szkolenie w zakresie ochrony roślin w plan szkolenia U.W.R.
   Dla wykonania planu gospodarczego ochrony roślin oraz dla zapewnienia skutecznej walki z chorobami i szkodnikami roślin, w pierwszym rzędzie ze stonką ziemniaczaną oraz obiektami kwarantanny wewnętrznej i zewnętrznej, należy zapewnić Służbie Ochrony Roślin odpowiednio liczebne i przeszkolone kadry etatowe:

a) na szczeblu gminnym 291 instruktorów gminnych ochrony roślin,
b) na szczeblu powiatowym 48 instruktorów powiatowych ochrony roślin,
c) na szczeblu wojewódzkim 22 osobowa obsada fachowa i 3 osobowa obsada personelu pomocniczego.

II. Produkcja Zwierzęca.

Na podstawie dotychczasowych osiągnięć w hodowli i możliwości dalszego jej rozwoju ustala się na lata 1954 i 1955 następujące zadania:

A. W gospodarce chłopskiej wraz ze spółdzielczością produkcyjną:

1. Podnieść stan pogłowia bydła o 81.900 sztuk tj. o 12%, w tym krów o 30.730 sztuk, tj. o 6,3% w stosunku do osiągnięć w roku 1953.
Głównie będzie zwrócona uwaga na rozwój pogłowia bydła w tych powiatach, w których przeciętna obsada bydła na 100 ha użytków rolnych, jest znacznie niższa od przeciętnej wojewódzkiej i w których istnieją możliwości wykorzystania rezerw paszowych tkwiących w trwałych użytkach zielonych, oraz rozszerzenie uprawy roślin pastewnych w uprawie polowej i buraków cukrowych.
Do powiatów powyższych należą: Ostrołęka, Przasnysz, Sochaczew. Grodzisk-Maz., Ciechanów, Maków.Maz., Mława, Pułtusk i Siedlce.
Przeciętna obsada na 100 ha użytków rolnych w województwie wyniesie w roku 1955 — 38,5 sztuk w tym krów — 26,2 szt.
Oprócz wzrostu ilości pogłowia należy zwrócić szczególną uwagę na poprawienie jego wydajności w mleku z 1630 litrów w 1953 r. do 1750 litrów w roku 1955, na uzyskanie wzrostu wagi bydła rzeźnego z 342 kg. do 345 kg. przez lepsze dotuczanie przed przeznaczeniem na ubój.
   a) Dla osiągnięcia zamierzonego wzrostu pogłowia bydła:
      1) zobowiązuje się Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Woj. Rady Narodowej oraz Prezydiów Pow. Rad Narodowych i Prezydiów Gminnych Rad Narodowych do wytypowania w gromadach gospodarstw o niedostatecznej obsadzie bydła, a zwłaszcza gospodarstw bez krów do dnia 1 marca 1954 r. i zapewnienia im pomocy w zakupie krów i jałówek,
      2) należy wytypować do dnia 1 marca 1954 r. gospodarstwa, które będą przychowywały młodzież, kontraktowały młodzież do wychowu, zakupowały krowy względnie cieliczki w ramach kontraktacji lub na rynku,
      3) należy wytypować kilka przodujących gospodarstw do dnia 1.IV.1954 r., które: a) przygotowaniem paszy, b) obsadą inwentarza, wychowem młodzieży, c) udziałem w kontraktacji i produkcji mleka — stanowić będą wzór dla całej gromady.
      4) należy określić gospodarstwa do dnia 1.IV.1954 r., które winny przeprowadzić poprawę pomieszczeń inwentarskich.

2. Podnieść stan pogłowia trzody chlewnej w porównaniu do roku 1953 o dalsze 159.500 szt., tj. o 16,6% w tym stosunek macior do ogólnego pogłowia winien stanowić 13,5%.
Przeciętna obsada na 100 ha użytków rolnych w województwie wyniesie w r. 1955 — 56,3 szt.
Głównie będzie zwrócona uwaga na rozwój hodowli trzody chlewnej w tych powiatach, w których przeciętna obsada na 100 ha użytków rolnych, jest znacznie niższa od przeciętnej wojewódzkiej i w których istnieją możliwości zwiększenia plonów ziemniaków i 4-ch podstawowych zbóż, jak. Grodzisk-Maz., Mława, Nowy Dwór, Ostrołęka, Przasnysz, Sierpc, Sokołów-Podl., Wołomin i Węgrów. Przez odpowiednie żywienie i pielęgnację macior podnieść jakość oraz ilość odchowywanych przy maciorach prosiąt.
   a) Dla osiągnięcia zamierzonego wzrostu pogłowia trzody chlewnej zobowiązuje się Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa Prezydiów Wojew. Pow. i Gmin. Rad Narodowych do:
      1) wytypowania gospodarstw do dnia 1.III.1954 r. o niedostatecznej obsadzie trzody, które winny zwiększyć wychów trzody,
      2) wytypowania gospodarstw do dnia 1.III.1954 r., które będą: a) kontraktowały knurki do wychowu, b) utrzymywały maciory (objąć te maciory rejestracją) i produkowały prosięta dla potrzeb gromady i poza gromadę, c) kontraktowały trzodę na wychów, (bekon, mięso-słoninowa), zakupywały loszki,
      3) wytypowania gospodarstw do dnia 1.IV.1954 r. posiadających wysoko wydajne lochy, jako gospodarstwa reprodukcyjne dla zaopatrzenia w materiał rozpłodowy (loszki) okolicznych rolników,
      4) wytypowania do dnia 1.III.1954 r. kilku gospodarstw, które: przygotowaniem paszy, wychowem młodzieży, obsadą, kontraktacją, produkcją prosiąt i mięsa stanowić będą wzór dla całej gromady,
      5) zapewnienia dla każdej gromady dostatecznej ilości odpowiednich rozpłodników.
      6) wprowadzenia krzyżówek międzyrasowych w w Spółdzielniach Produkcyjnych nie prowadzących hodowli zarodowej dla poprawienia jakości towarowej trzody.

3. Podnieść stan pogłowia owiec w porównaniu z rokiem 1953 o 51.070 szt. tj. o 19% przy równoczesnym wzroście wydajności jednostkowej wełny z 2,1 kg. do 2,3 kg od jednej owcy oraz poprawieniu jej jakości.
Głównie będzie zwrócona uwaga na rozwój hodowli owiec w tych powiatach, w których ta gałęź hodowli nie była dotychczas rozwijana, a istnieją możliwości jej rozwoju, i tak: na terenie powiatów Ciechanów, Grójec, Maków-Maz., Mława, Nowy Dwór, Płock, Płońsk, Pułtusk, Sierpc, Sochaczew i Węgrów.
Przeciętna obsada na 100 ha użytków rolnych w roku 1955 wyniesie 16,2 szt.
   b) dla osiągnięcia zamierzonego wzrostu pogłowia owiec, zobowiązuje się Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa Prezydiów Wojew., Pow. i Gminnych Rad Narodowych do:
      1) wytypowania gospodarstw o niedostatecznej obsadzie owiec w stosunku do swych możliwości paszowych i zapewnienia im pomocy finansowej w nabyciu owiec odpowiedniej rasy,
      2) wytypowania gospodarstw, które będą: a) przechowywały młodzież, b) kontraktowały tryki i maciorki do wychowu,
      3) wytypowania kilku przodujących gospodarstw. które będą: a) ilością i jakością owiec, b) odchowem jagniąt, c) wynikami strzyży — stanowić wzór dla gromady,
      4) zobowiązać Związki „Samopomocy Chłopskiej" i Prezydia Rad Narodowych, aby poprzez instruktaż U.W.R., poprzez dostarczenie broszur. ulotek, organizowały współzawodnictwo w wychowie, pokazy żywienia, pokazy strzyży owiec, w celu realizacji przyjętych przez gromadę zadań.

4. W koniach obsada na 100 ha użytków wynosi 15,2 szt. w 1953 r. i winna się obniżyć w związku z dalszym postępem mechanizacji prac rolnych. Ogółem pogłowie koni obniży się w r. 1955 o 10.000 szt. przy równoczesnej poprawie jego jakości.
   a) Dla podniesienia wartości użytkowej koni zobowiązuje się Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa Prezydiów Woj. i Powiatowych Rad Narodowych do:
      1) otoczenia bezpośrednią opieką instruktorską gospodarstwa utrzymujące odpowiednie dla danego rejonu ogiery uznane, oraz klacze zarejestrowane,
      2) uwzględnienia przy licencjonowaniu ogierów rasę użytkową koni odpowiadającą potrzebom danego rejonu.

B. Dla osiągnięcia postawionych zadań w zakresie wzrostu pogłowia zwierząt, podniesienia ich produktywności niezbędne jest:

1. W celu dostatecznego zabezpieczenia bazy paszowej dla potrzeb rozwijającej się hodowli należy:
   a) objąć pełnym zagospodarowaniem 24.000 ha łąk i pastwisk w ramach działalności inwestycyjnej, w tym roku 1954 — 8.000 ha i w r. 1955 — 16.000 ha,
   b) objąć pielęgnacją łąki i pastwiska na obszarze 187.500 ha, w tym w r. 1954 — 77,500 ha i w r. 1955 — 110.000 ha wykorzystując nawożenia mineralne oraz organiczne jak: torf, kompost, łęty ziemniaczane. oraz stosując inne zabiegi pielęgnacyjne jak bronowanie, wałowanie, usuwanie kretowisk i krzaków,

c) zwapnować 30.000 ha łąk zakwaszonych stosując na 1 ha do 500 kg. wapna,
d) rozpowszechnić suszenie siana na kozłach we właściwym czasie w tym celu należy zbudować 29.000 szt. kozłów,
e) zmechanizować pełne zagospodarowanie łąk i pastwisk, w związku z tym uzbroić POM w narzędzia łąkarskie. POM-y wystąpią o przydział na r. 1954 — 28 pługów łąkowych traktorowych, 28 bron talerzowych traktorowych, 28 wałów ciężkich gładkich, a na rok 1955 — po 47 szt. w/w narzędzi,
f) położyć szczególny nacisk na rozbudowę działu nasiennictwa centrali Nasiennej i w najbliższych dwu latach założyć nowych 4.000 ha plantacji nasiennych traw,
g) zabezpieczyć terminowe dostawy nawozów sztucznych na 94.000 ha w tym roku 1954 na 40.000 ha i w r. 1955 na 54.000 ha, tj. łącznie 47.000 ton,
h) zabezpieczyć terminowe dostawy nasion traw na 24.000 ha, w tym w roku 1954 na 8.000 ha i w roku 1955 na 16.000 ha,
i) zwiększyć personel łąkarski służby wodno-melioracyjnej o 40% tj. o 28 etatów,
j) uzbroić personel łąkarski w 25 szt. motocykli i 80 rowerów,
k) objąć pracami melioracyjnymi grunty orne w roku 1954 — 2.228 ha w r. 1955 — 5.000 ha, oraz łąki i pastwiska w r. 1954 — 7.121 ha, w r. 1955 — 10.640 ha, w ramach działalności inwestycyjnej ze szczególnym uwzględnieniem koncentracji robót na powiatach: Pułtusk, Ostrołęka, Przasnysz, Węgrów, Sokołów-Podl. i Siedlce,
l) objąć konserwacją wszystkie urządzenia wodno-melioracyjne, które obejmą w r. 1954 — 262.750 ha, a w r. 1955 — 272.099 ha,
m) udział zainteresowanych w pracach inwestycyjnych i akcjach melioracyjnych winien wynosić w r. 1954 — w zł. 79.740.000, co w przeliczeniu na roboczodni wynosi 1.142.100 dniówek i oznacza wzrost w stosunku do roku 1953 o 104%. W roku 1955 udział zainteresowanych winien wynosić w zł. 113.740.000, co w przeliczeniu na roboczodni odpowiada 1.585, tysięcy dniówek i oznacza wzrost w stosunku do r. 1953 o 192%,
n) celem usprawnienia prac przy kopaniu rowów, należy zastosować w r. 1954 — 6 pługów do kopania rowów, a w r. 1955 — 8 pługów, które winny być wyprodukowane przez Samodzielne Warsztaty Remontowo-Naprawcze W.Z.W.M.,
o) otoczyć opieką istniejące spółki wodne, jak również reaktywować dotychczas jeszcze nieczynne, dzięki czemu spowoduje się, w ramach tych spółek stałą opiekę zainteresowanych nad urządzeniami wodno-melioracyjnymi i odpowiednie wykorzystanie urządzeń nawadniających,
p) na wszystkich gromadach, na których będzie wykonywana melioracja łąk i pastwisk należy organizować zespoły zagospodarowania pomelioracyjnego,
r) rozszerzyć areał pod rośliny pastewne w powierzchni upraw na plan główny o 2% tj. 34.000 ha,
s) rozszerzyć uprawę lucerny i koniczyny o 85.000 ha,
t) zwiększyć areał odsiewów poplonów letnich i ozimych ogółem o 50%, tj. ze 100.000 ha na 150.000 ha, w tym w r. 1954 o 30.000 ha przy czym zwrócić szczególną uwagę na poplony ozime, których udział winien wynosić w ogólnej puli poplonów 10%. Wprowadzać w większym niż dotychczas stopniu zasiew końskiego zębu, słonecznika i seradeli na glebach lżejszych — a na glebach mocniejszych mieszanki zbożowo-strączkowe,
u) zwiększyć produkcję kiszonek w silosach, a w braku tych w dołach zimowych przynajmniej do 1 tony na krowę w okresie zimowym.

2. **Dla zabezpieczenia wykonania zadań na odcinku bazy paszowej zobowiązuje się:**

a) Wojewódzki Zarząd Wodnych Melioracji do:
   1) otoczenia opieką istniejących Spółek Wodnych jak również reaktywowania w ciągu roku 1954 dotychczas jeszcze nieczynnych,
   2) do zorganizowania na wszystkich gromadach, na których będzie wykonywana melioracja łąk i pastwisk — zespołów zagospodarowania pomelioracyjnego.
   3) do pełnego wykorzystania maszyn używanych przy pracach melioracyjnych i zastosowania dwuzmianowości w pracy maszyn,
   4) do wystąpienia do władz szczebla centralnego o przydział materiałów niezbędnych do wyprodukowania pługów, do wyorywania rowów — do dnia 15 lutego 1954 r.,
   5) do wystąpienia do władz szczebla centralnego o przydział odpowiednich ilości środków lokomocji — do dnia 15 lutego 1954 r.
b) Samodzielne Warsztaty Remontowo Naprawcze w W.Z.W.M.
   1) do zaopatrzenia się do dnia 28 lutego 1954 r. w dokumentację techniczną na produkcję pługów do wyorywania rowów,
   2) do przeprowadzenia remontu maszyn do prac melioracyjnych oraz powołania ruchomego pogotowia technicznego, ciężkiego i lekkiego, którego zadaniem będzie natychmiastowe usuwanie zaistniałych awarii w czasie pracy sprzętu do dnia 31 marca 1954 r.
c) Prezydia Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych do:
   1) wyodrębnienia i przeznaczenia szarwarku na cele melioracyjne w zależności od potrzeb danego terenu do dnia 15 lutego 1954 r.,
   2) zapewniania udziału Spółdzielni Produkcyjnych wykonywania na ich terenach melioracji w formie robocizny,
   3) stawienia na Kolegiach Orzekających w pierwszej kolejności do rozpatrzenia wniosków dotyczących wszelkiego złośliwego i samowolnego niszczenia urządzeń wodno-melioracyjnych.
d) Wydział Rolnictwa i Leśnictwa i Wojewódzki Zarząd Wodnych Melioracji do:
   1) opracowania szczegółowych planów społecznej akcji melioracyjnej do dnia 1 marca 1954 r. na rok 1954 i do dnia 1 lutego 1955 r. na rok 1955. Prezydia Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych zatwierdzą plany akcji melioracyjnej, które zostaną rozpracowane na gromady i tam przedyskutowane w ciągu marca 1954 r. i w ciągu lutego 1955 r. Związek Samopomocy Chłopskiej zmobilizuje chłopów do podejmowania zobowiązań w sprawie zwiększania ich udziału w porównaniu do 1953 r., „w czynie melioracyjnym".
e) Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa Prezydiów Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych W.Z.G.S., W.Z.W.M., Woj. Biuro Centr. Nasiennej do:
   1) wydzielenia puli nawozów sztucznych na zagospodarowanie łąk i pastwisk oraz do zwiększenia plantacji traw nasiennych do 4.000 ha.
f) Okręg Lasów Państwowych w Siedlcach do:
   1) dostarczenia żerdzi na wykonanie 29.000 sztuk kozłów do suszenia siana i rozdzielenia zadań na Rejony Lasów Państw. wg wskazań Woj. Zarz. Wodno-Mel. do dnia 15 kwietnia 1954 r.
g) Aparat Państwowej Służby Rolnej oraz agronomów P.O.M. do:
   1) zaprowadzenia w 1954 r. w 40 Spółdzielniach Produkcyjnych zielonej taśmy. Głównymi elementami zielonej taśmy winny być: na glebach słabych — pastwisko, wyka ozima, mieszanki jare i koński ząb, na glebach ciężkich — obok wyżej wymienionych upraw — lucerna i koniczyna.
h) Oddział Upowszechnienia Wiedzy Rolniczej Prezydium W.R.N. do:
   1) założenia 220 poletek demonstracyjnych uprawy polowej roślin pastewnych mało rozpowszechnionych na terenie naszego województwa jak słonecznika, końskiego zębu, kapusty pastewnej, mieszanek koniczyn itp.
i) Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium W.R.N. i Prezydiów P.R.N. do:
   1) przeprowadzenia inwentaryzacji urządzeń do kiszenia i parowania pasz oraz spowodowania, by zostały one doprowadzone do stanu pełnej używalności do dnia 15 marca 1954 r.
   2) pokazowego zbudowania silosów u co najmniej 2-ch przodujących rolników w roku 1954 i u 3-ch w ciągu roku 1955 — na terenie każdej gminy wykorzystując na ten cel miejscowe materiały, jak glina, kamień, słoma itp. Prace powyższe winny być wykonane przez zainteresowanych chłopów w myśl instruktażu pracowników P.S.R. U tych samych rolników należy przeprowadzić pokazowe kiszenie pasz i dostarczenie instrukcji odnośnie spasania,

3) służbę agronomiczną P.O.M., P.S.R. i Służbę Łąkarską do udzielenia stałego instruktażu dotyczącego:
— wałowania, rozrzucania kretowisk i stosowania innych zabiegów pielęgnacyjnych na łąkach i pastwiskach,
— nawożenia łąk i pastwisk nawozami organicznymi i mineralnymi oraz stosowania okryw,
— polepszenia konserwacji urządzeń odwadniających i nawadniających.

Wymienione jednostki opracują plany instruktażu na lata 1954 i 1955 i przedłożą je do akceptacji Prezydium odnośnych Rad Narodowych do dnia 20 lutego 1954 r.

j) Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa oraz P.O.M.:
1) wytypują do dnia 1.IV.1954 r. spółdzielnie produkcyjne, w których będzie zorganizowany wypas kwaterowy — i udzielą wytypowanym spółdzielniom produkcyjnym właściwego instruktażu,
2) zorganizują grupy kośne do dnia 20 maja 1954 r. w spółdzielniach produkcyjnych i gospodarstwach indywidualnych, deficytowych w paszę i otoczą opieką wyjeżdżające grupy kośne na tereny łąkowe województw, posiadających nadmiar użytków zielonych W.Z.W.M. zagospodaruje tereny wydzierżawione naszemu województwu do użytkowania,
3) w każdej spółdzielni produkcyjnej i w gromadzie zorganizować w czasie do końca marca 1954 r. narady produkcyjne oraz pokazy w sprawie racjonalnego gospodarowania paszami, między innymi dawkowanie pasz i uszlachetnianie pasz objętościowych.

3. W zakresie gospodarki zarodowej, w celu poprawienia jakości pogłowia zwierząt gospodarskich pod względem ich produktywności, należy:

a) rozszerzyć ilość Ferm hodowlanych w spółdzielniach produkcyjnych i Państwowych Gospodarstwach Rolnych w bydle do 30 obór i trzodzie chlewnej przynajmniej do 10 chlewni z nastawieniem produkcji rocznej buhajów przynajmniej 350 szt. i knurów 700 sztuk,
b) dla rozszerzenia kontraktacji cieląt hodowlanych na potrzeby spółdzielń produkcyjnych, państwowych gospodarstw rolnych i rolnictwa indywidualnego, zwiększa się dalszą rejestrację krów do księgi pomocniczej z 12.000 szt. do 20.000 szt. tj. o 8.000 szt. więcej niż jest obecnie. Dla zapewnienia lepszego materiału hodowlanego i użytkowego prosiąt utrzymać obecny stan zarejestrowanych macior tj. 45.000 szt., przy czym należy zwrócić uwagę na jakość rejestrowanych macior pod względem hodowlanym. Celem wprowadzenia kontraktacji tryków na punkty kopulacyjne rozszerzyć rejestrację owiec z 200 szt. w r. 1953 do 1.000 szt. w roku 1955, w tym w r. 1954 — 400 sztuk,
c) dla poprawienia jakości pogłowia zwierząt gospodarskich w fermach gospodarki drobno-towarowej, w spółdzielniach produkcyjnych i Państwowych Gospodarstwach Rolnych — rozszerzyć sieć punktów kopulacyjnych rozpłodników uznanych w następujących ilościach: buhajów do 4.800 szt., a więc o 600 szt. więcej niż w r. 1953, knurów do 3.600, a więc o 400 szt. więcej i tryków do 2.400 szt., a więc o 600 szt. więcej niż w 1953 r. Należy zwrócić uwagę na jakość rozpłodników stojących na punktach kopulacyjnych, by zmniejszyć ilość rozpłodników uznanych z konieczności; ogierów z 35% na 25%, buhajów z 32% na 20%, knurów 18% na 10% i tryków z 44% na 30%.

4. Dla zabezpieczenia wykonania zadań w zakresie gospodarki narodowej i w celu poprawienia jakości pogłowia zwierząt gospodarskich pod względem ich produktywności i zdrowotności zobowiązuje się:

a. Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium W.R.N. w porozumieniu z P.G.R. i P.O.M.
1) wytypować fermy hodowlane bydła i trzody chlewnej w P.G.R. i Spółdzielniach Produkcyjnych do dnia 15 lutego 1954 r.,
2) do wytypowania najlepszych krów w gromadach zapisanych do księgi „P" i najlepszych zarejestrowanych loch do dnia 28 lutego i objęcie ich oceną użytkowości. W spółdzielniach produkcyjnych objąć wszystkie krowy i najlepsze lochy oceną użytkowości,
3) w oparciu o aktyw hodowców przeprowadzić w gromadach i gminach narady dla ustawienia właściwej sieci rozpłodników do dnia 30 kwietnia 1954 r.
4) wytypować gospodarstwa do dnia 15 lutego 1954 r. w których w 1954 r. będą utrzymane rozpłodniki i zapewnić im udzielenie pomocy przewidzianej uchwałą (ulgi w dostawie mleka, pasze, węgiel, premie),
5) ułatwić przy udziale C.O.Z.H. zakup rozpłodników, tj. załatwienie formalności bankowych i innych, gospodarstwom podejmującym utrzymanie rozpłodników,
6) ustalić gospodarstwa uczestniczące w produkcji materiału rozpłodowego i hodowlanego do dnia 15 lutego 1954 roku,
7) rozwinąć okólnikowy wychów młodzieży we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych, prowadzących chów zespołowy inwentarza w ciągu roku 1954 i 1955, rozwinąć zimny wychów młodzieży w spółdzielniach produkcyjnych i P.G.R., cieląt przynajmniej w 12-tu fermach,
8) wprowadzić we wszystkich fermach hodowlanych bydła, należących do P.G.R. i spółdzielni produkcyjnych pastwiskowy chów systemem kwaterowym, przy czym specjalną uwagę zwrócić na wychów młodzieży,
9) wprowadzić we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych prowadzących chów zespołowy inwentarza racjonalne skarmianie pasz.

b. Zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Weterynarii do:
1) rozbudowania sieci zakładów leczenia zwierząt, tak aby na terenie województwa było czynnych w roku 1954 — 120 zakładów, w roku 1955 — 156 zakładów, tj. w roku 1954 uruchomić 20 nowych zakładów a w roku 1955 dalszych 36 zakładów. Ponadto należy rozbudować dotychczas powstałe zakłady tj. w roku 1955 przebudować dwie przychodnie i 7 punktów na lecznice, wybudować trzy nowe lecznice oraz przebudować 36 punktów weterynaryjnych na przychodnie,
2) zaszczepić przeciw różycy w roku 1954 — 825 tys. świń, a w roku 1955 — 900 tys. sztuk trzody chlewnej,
3) zaszczepić przeciw pomorowi kur w roku 1954 — 1.100.000 sztuk, drobiu grzebiącego zaś w roku 1955 — 2.200.000 sztuk,
4) przeprowadzić szeroką akcję zwalczania jałowości krów, poddając leczeniu w roku 1954 — 4.100 sztuk, a w roku 1955 — 8.200 sztuk,
5) upowszechnić na terenie województwa warszawskiego akcję sztucznego unasienniania, tak aby w roku 1954 zostało zainseminowanych 100 krów, a w roku 1955 — 1.000 krów.
W związku z tym w roku 1954 należy uruchomić na terenie województwa jedną stację i 5 punktów inseminacji, zaś w roku 1955 dalsze 2 stacje i 45 punktów inseminacji.
6) przeprowadzić badanie rozpoznawcze w kierunku gruźlicy i zakaźnego ronienia u wszystkich rozpłodników znajdujących się w punktach kopulacyjnych.
I tak w 1954 r. zbadać 4.300 buhai, a w roku 1955 — 4.500 buhai,
7) rozszerzyć akcję popularyzacji wiedzy zooweterynaryjnej po przez wygłaszanie odczytów przez lekarzy weterynarii, tj. nie licząc pogadanek okolicznościowych, każdy lekarz weterynarii winien wygłosić co najmniej 24 odczyty w ciągu roku,
8) przeprowadzić szczegółowe przeglądy i badania żywych zwierząt gospodarskich w spółdzielniach produkcyjnych 2 razy do roku oraz co miesięczne przeglądy inwentarza,
9) przeszkolić taką ilość gromadzkich przodowników weterynarii, aby w każdej gromadzie i w każdej spółdzielni produkcyjnej był czynny jeden przodownik weterynarii, w związku z czym należy przeszkolić w roku 1954 — 1.300 kandydatów, a w roku 1955 — 2.200 kandydatów,
10) wytypować obiekty na mające powstać w latach 1954 — 1955 — zakłady leczenia zwierząt,
11) przeprowadzić remonty istniejących zakładów leczenia zwierząt oraz posiadanych środków lokomocji.

c. Wydział Rolnictwa i Leśnictwa i lekarzy weterynarii do:
1) w rejonach zaplecza stacji inseminacyjnych łącznie z aktywem hodowców wytypować krowy, które winny być objęte inseminacją — do dnia 15 lutego 1954 roku,

2) przekonać wytypowanych hodowców o słuszności stosowanego unasienniania i dopilnować wykonania zadań inseminacji.

d. Dla zapewnienia realizacji wyżej wymienionych zadań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiązuje się do:

1) wystąpienia do Ministerstwa Rolnictwa z wnioskiem o przydzielenie w 1954 r. dla potrzeb terenowej służby weterynaryjnej, 24 samochodów, 80 motocykli, 40 pojazdów konnych i 60 rowerów, a w roku 1955 dalszych 24 samochodów, 24 motocykli, 12 pojazdów konnych i 18 rowerów,

2) wystąpić do Ministerstwa Rolnictwa o przyznanie w odpowiedniej wysokości kredytów na inwestycje i kapitalne remonty oraz na zakup środków lokomocji, celem zabezpieczenia środków dla wykonania zadań ujętych niniejszą uchwałą.

5. **W zakresie poprawy obsługi zootechnicznej:**

a) Służba zootechniczna Rad Narodowych na wszystkich szczeblach winna być odpowiednio ustawiona do wykonania postawionych zadań przez:

1) zwiększenie jej ilości przynajmniej do 25 osób na szczeblu wojewódzkim, do 5 osób na szczeblu powiatowym i na 2 gminy 1 zootechnik rejonowy,

2) podniesienie poziomu fachowego tj. przez stałe jej doszkalanie oraz zorganizowanie co najmniej raz w roku 1-no miesięcznych kursów szkoleniowych zootechnicznych.

b) Zobowiązuje się Wydział Budownictwa Prezydium W.R.N i Prezydiów P.R.N. oraz służbę zootechniczną W.Z.W.M.:

1) przeprowadzić racjonalne urządzenia (komplety) w fermach hodowlanych spółdzielń produkcyjnych: dla bydła w 34 spółdzielniach, dla trzody chlewnej w 16 spółdzielniach i owiec w 8 spółdzielniach oraz drobiu w 25 spółdzielniach, w ciągu lat 1954 i 1955 r.,

2) zapewnić właściwe pomieszczenie dla każdego gatunku zwierząt we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych, prowadzących chów zespołowy inwentarza, które przystąpiły do gospodarki zespołowej przed 1 stycznia 1954 r.,

3) pobudować właściwe wodopoje dla inwentarza przynajmniej w 50% spółdzielń prowadzących chów zespołowy inwentarza jak: studnie, pompy, koryta itp.,

4) zapewnić odpowiednie pomieszczenie dla rozpłodników uznanych na wszystkich punktach kopulacyjnych,

5) wyremontować i uruchomić przynajmniej 50% nieczynnych stawów w spółdzielniach produkcyjnych i w rolnictwie indywidualnym oraz wybudować i uruchomić przynajmniej 3 Ośrodki Zarybieniowe,

6) zapewnić organizację i wzorowe urządzenie przynajmniej w 200 pasiekach spółdzielń produkcyjnych i rolnictwa indywidualnego,

7) zapewnić właściwe urządzenie łącznie z obsadzeniem drzew morwowych dla hodowli jedwabników przynajmniej w 600 punktach.

c) Dla zrealizowania zadań na odcinku budownictwa zobowiązuje się Wydział Budownictwa Prezydium W.R.N. i Wydziały Budownictwa Prezydiów P.R.N. do:

1) stosowania w szerokim zakresie materiałów budowlanych zastępczych wszelkich materiałów pochodzenia miejscowego, a w szczególności:

a) kamień polny — (powiaty: Ciechanów, Pułtusk, Maków-Maz., Przasnysz, Ostrołęka, Ostrów- Maz., Mińsk-Maz., Płock, Płońsk, Gostynin),

b) żwir, piasek i glina — (wszystkie powiaty),

c) żużel wielkopiecowy granulowany — (Sochaczew, Pruszków, Grod isk-Maz., Piaseczno, Grójec, Nowy-Dwór, Otwock, Mława, Ciechanów, Płońsk),

d) cegła i dachówka rozbiórkowa — (Wołomin, Ostrołęka, Mińsk-Mazow., Węgrów, Ostrów-Mazow., Sokołów),

e) słoma ugliniona — wszystkie powiaty.

2) przeszkolenia praktycznego na kilku budowach wznoszonych z materiałów miejscowych i zastępczych instruktorów budownictwa wiejskiego oraz członków spółdzielń produkcyjnych przeszkolonych w zawodach budowlanych,

3) zorganizowanie wycieczek członków spółdzielń produkcyjnych i indywidualnych rolników na budowy wznoszone z materiałów miejscowych i zastępczych 5 wycieczek w r. 1954 i 7 wycieczek w r. 1955.

6. **WSPÓŁZAWODNICTWO —**

Zobowiązuje się Związek Samopomocy Chłopskiej, organizacje masowe i społeczne oraz rolny aparat wykonawczy Prezydiów Rad Narodowych P.O.M., P.G.R. do:

a) rozwinięcia współzawodnictwa, które tematyką winno objąć wszystkie działy produkcji zwierzęcej, a więc wychów młodzieży, racjonalne żywienie, prawidłowy dój, racjonalną strzyżę owiec, pielęgnację skóry, racic i kopyt, zwiększenia produkcji itp.,

b) zorganizowania najmniej po pięć pokazów i wystaw na terenie województwa osiągnięć współzawodnictwa w ciągu roku 1954 i po 6 pokazów i wystaw w ciągu roku 1955,

c) nasilenia wykładów i kursów w tych gromadach i spółdzielniach produkcyjnych, które są objęte współzawodnictwem w celu stałego podnoszenia poziomu wiedzy wśród hodowców,

d) zorganizowania co 2 miesiące na terenie każdej gminy, narad produkcyjnych przodujących chłopów, hodowców, członków spółdzielni produkcyjnych, robotników rolnych P.G.R. z udziałem służby zootechnicznej P.O.M., P.G.R. i aktywu Z.S.Ch. — celem narad jest omawianie zagadnień produkcji zwierzęcej, popularyzowanie osiągnięć i doświadczeń przodujących chłopów,

e) Prezydia Rad Narodowych przy udziale Z.S.Ch. oraz G.O.M, opracują plany pomocy sąsiedzkiej do dnia 15 lutego 1954 roku, oraz kontrolować będą realizowanie pomocy zgodnie z dekretem o pomocy sąsiedzkiej.
W tym celu należy korzystać z doświadczeń, niedociągnięć w udzielaniu pomocy, jakie miały miejsce w minionych latach.

III. Spółdzielnie Produkcyjne.

A. W celu unowocześnienia i usprawnienia pracy na odcinku spółdzielczości produkcyjnej zobowiązuje się P.O.M. i P.S.R.:

a) Umacniać i rozwijać społeczny majątek spółdzielni produkcyjnych udzielając im dostatecznej i wszechstronnej pomocy w organizowaniu procesów produkcyjnych i rozwoju gospodarczego,

b) Zmobilizować zarządy, brygady polowe, ogniwa i poszczególnych członków spółdzielni produkcyjnych do wykonywania i przekraczania planów gospodarczo-finansowych w oparciu o nowoczesną technikę rolniczą P.O.M.

c) Prowadzić systematyczną walkę o wcielanie w spółdzielniach produkcyjnych zasad poszanowania mienia społecznego i państwowego poprzez uświadamianie członków zarządów komisji rewizyjnych, sądów koleżeńskich i wszystkich spółdzielców,

d) Organizować przydzielanie wszystkich członków spółdzielni do brygad produkcyjnych i ogniw i wyznaczenie im konkretnych zadań na sezon, tydzień, dzień,

e) Systematycznie pomagać zarządowi spółdzielni w podnoszeniu dyscypliny pracy i określaniu obowiązków i praw dla poszczególnych brygad, grup i ogniw produkcyjnych.

f) Pomagać w sprawowaniu systematycznej kontroli nad przebiegiem wykonywania zleconych zadań produkcyjnych i gospodarczych.

g) Organizować powszechne i właściwe stosowanie dniówki obrachunkowej w oparciu o normy wzorcowe przystosowane do lokalnych warunków danego gospodarstwa zespołowego z uwzględnieniem osiągnięć spółdzielców — przodowników pracy.

h) Systematycznie podnosić poziom wiedzy członków spółdzielni produkcyjnych z zakresu organizacji pracy w poszczególnych działach w produkcji rolniczej oraz z zakresu wiedzy agronomicznej i zootechnicznej.

i) Popularyzować wśród mało i średniorolnych chłopów osiągnięcia przodujących spółdzielni produkcyjnych organizowanie im pomocy, w wykonywaniu ciężkich prac uprawowych, w sprzęcie zbóż i wykonywaniu omłotów oraz w miarę możliwości stosowanie postępowych me-

tod agrotechniki, zaopatrywanie ich w odmianowe ziarno siewne i sadzeniaki z zespołowych gospodarstw produkcyjnych.

B. Ażeby zapewnić organizacyjne i gospodarcze umocnienie spółdzielni produkcyjnych oraz wszechstronny rozwój majątku zespołowego należy:

a) w 1954 r. gospodarczym podnieść globalną produkcję rolniczą w spółdzielniach produkcyjnych o 15% w stosunku do roku 1952 przez:

1. Zwiększenie zbioru czterech podstawowych zbóż w stosunku do roku 1952.
2. Zwiększenie upraw areału pszenicy ozimej o 10% w stosunku do 1953 r.
3. Zwiększenie upraw areału pszenicy jarej do 5% areału gruntów ornych.
4. Zwiększenie plonów strączkowych jadalnych o 20% w stosunku do 1952 r.
5. Zwiększenie plonów roślin oleistych o 15% w stosunku do 1952 r.
6. Zwiększenie plonów ziemniaków o 20% w stosunku do 1952 r.
7. Zwiększenie upraw okopowych pastewnych o 20% w stosunku do 1952 r.
8. Przez upowszechnienie uprawy prosa i gryki do 1% aerału gruntów ornych oraz przez:
9. Zwiększenie areału upraw okopowych pastewnych (buraka pastewnego, marchwi pastewnej, brukwi, rzepy, topinamburu przy chlewniach) o 15% w stosunku do 1953 r.
10. Zwiększenie areału poplonów roślin pastewnych o 25% w stosunku do roku 1952.
11. Zwiększenie wsiewek koniczyn z trawami pod rośliny ochronne co najmniej do 7% areału gruntów ornych.
12. Zwiększenie plonów koniczyny (siana) o 10% w stosunku do 1952 roku.
13. Zwiększenie przeciętnego zbioru nasion koniczyny i lucerny co najmniej do 2 q z hektara.
14. Zwiększenie powierzchni renowacji łąk i pastwisk o 30% w stosunku do 1952 r.
15. Zwiększenie wydajności łąk w zbiorze siana o 20% w stosunku roku 1952 (przez racjonalną pielęgnację i nawożenie miejscowymi nawozami organicznymi jak gnojówka, komposty itp.) oraz o 25% wydajdajność pastwisk będących własnością spółdzielni produkcyjuych.
16. Zwiększenie powierzchni pod sadami i krzewami o 12% w stosunku do roku 1952.
17. Zmiany w strukturze zasiewów nastąpią kosztem żyta i owsa.

C. Wykonanie postawionych zadań należy osiągnąć przez:

a) Przygotowanie i staranne oczyszczenie potrzebnej ilości nasion odmianowych: jarych do 10 stycznia, sadzeniaków do 1 kwietnia, nasion rzepaku ozimego do dnia 15 sierpnia, oraz ziarna siewnego pszenicy ozimej, żyta, jęczmienia ozimego i wyki ozimej do dnia 25 sierpnia 1954 r., oraz przez systematyczną kontrolę nasion w polu podczas wysiewu.

b) Sprawdzanie jakości ziarna siewnego w stacjach oceny nadsyłając próbki nasion jarych do dnia 15 lutego, a ozimych do 25 sierpnia.

c) Stosowanie począwszy od wiosny 1954 roku nasion siewnych o sile kiełkowania od 90% do 98%, czystości od 97 do 99% wilgotności od 13 do 15%, zbadanych przez stację oceny nasion.

d) Stosowanie do wysiewu tylko nasion zaprawianych w obecności agronoma rejonowego, co ma być potwierdzone w protokóle.

e) Stosowanie siewu krzyżowego w wysokości co najmniej 20% ogólnej powierzchni zasiewów zbóż jarych i ozimych.

f) Przeprowadzenie siewu jarych kłosowych na wysokim poziomie w ciągu 7 dni (licząc od dnia rozpoczęcia wiosennych prac polowych) siewu buraków cukrowych, roślin włóknistych i okopowych pastewnych w ciągu 5 dni.

Po zakończeniu siewu jarych kłosowych, sadzenie ziemniaków do 25 kwietnia siewu rzepaku ozimego do 20 sierpnia, a zbóż ozimych do 25 września.

g) przeprowadzenie sadzenia ziemniaków sposobem kwadratowo-gniazdowym na powierzchni stanowiącej conajmniej 10% uprawy, z zastosowaniem uprawy kompleksowej,

h) wykonanie siewu buraków cukrowych, okopowych, pastewnych i prosa przy rozstawie międzyrzędzi 45 cm., a gryki przy rozstawie 50 cm. w celu umożliwienia wielokrotnej uprawy międzyrzędowej za pomocą agregatów P.O.M.

i) przez wykonanie wysiewu koniczyn z trawami jednocześnie z siewem kłosowych jarych, a pod ozim.ny przed wiosennym bronowaniem i podgłównym nawożeniem. Ponadto zorganizować wykonanie takich zabiegów agrotechnicznych jak:

I) terminową i staranną pielęgnację zasiewów ozimych, rzepaków ozimych, wyki, koniczyn i lucern w okresie zimowym i wiosennym przez niszczenie skorupy lodowej i usuwanie wód stojących, by zapobiec uduszeniu się roślin,

II) podgłówne nawożenie roślin (wiosenne i letnie) stosownie do faz rozwoju:

1) ozimin — pszenicy ozimej, jęczmienia i żyta:
   1) przez wniesienie azotowych natychmiast po zejściu śniegu po glebie zamarzniętej,
   2) przez wniesienie fosforu i potasu, a także wapna przed wykonywaniem ozimin, 3) w fazie strzelania w źdźbło, a na działkach nasiennych przed kłoszeniem przez wniesienie niewielkich dawek nawozów fosforowych i potasowych,
2) rzepaku ozimego: 1) natychmiast po zejściu śniegu w postaci azotu po glebie zamarzniętej, 2) fosforowo-potasowe przed spulchnieniem międzyrzędzi,
3) buraków cukrowych, ziemniaków okopowych pastewnych w zasadzie przed spulchnienem międzyrzędzi po wypieleniu chwastów i usunięciu zbytecznych roślin oraz przed obredleniem, ściśle wg agroplanu opracowanego dla danej spółdzielni produkcyjnej oddzielnie dla każdego pola, brygady polowej i ogniwa z uwzględnieniem lokalnych warunków glebowo-klimatycznych, poprzedniej uprawy, nawożenia odmiany itp.,
4) zbóż jarych kłosowych — w fazie strzelania w źdźbło w postaci nawozów azotowych, a na działkach nasiennych nawozy fosforowo-potasowe przed kłoszeniem, bądź w echowaniem,
5) inne uprawy oraz łąki i pastwiska dokarmiać pogłównie według agroplanu opracowanego dla danej spółdzielni produkcyjnej oddzielnie dla każdego gatunku roślin, łanów łąk i pastwisk z uzgodnieniem fizyko-mechanicznych właściwości gleby (zwięzłość, wilgotność, położenie itp.),
6) zorganizować w spółdzielniach produkcyjnych wykonanie wszystkich prac uprawowych, pielęgnacyjnych i sprzętu w okresach najodpowiedniejszych w danych warunkach dla rozwoju roślin, by zapewnić otrzymanie stałych wysokich zbiorów.

j) W celu zapewnienia podniesienia plonów, należy zorganizować w spółdzielniach produkcyjnych gromadzenie i produkcję obornika i kompostu w ilości co najmniej 400 ton na 100 ha użytków rolnych w stosunku rocznym, oraz racjonalnie go przechowywać i wykorzystywać. Należy zwiększyć ilość gnojowni w spółdzielniach produkcyjnych o 100 sztuk i przeprowadzić renowację 25 gnojowni.

k) Plan orek przedzimowych wykonać tylko pługami z przedpłużkami i zakończyć do 1-go listopada 1954 r., a orki głębokie z zastosowaniem pogłębiaczy, pełne nawożenie pod buraki cukrowe, okopowe pastewne, rośliny włókniste i oleiste, zakończyć do dnia 25 września 1954 r.

l) Zorganizować rozsiew pełnej dawki wapna nawozowego, lub defekacyjnego po ugorach pod oziminy i pod ścierniska w dniu zakończenia koszenia i ustawiania plonów w kopy. Wapno przykrywać podczas podorywek.

m) Podorywki ściernisk wykonać jednocześnie ze sprzętem plonów, bądź natychmiast po ustawieniu w sztygi lub kopy i zakończyć nie później jak w ciągu dwóch dni od chwili zakończenia koszenia.

n) Wapnowanie stanowisk, przeznaczonych pod uprawę: rzepaku, pszenicy ozimej i jarej, jęczmienia ozimego i jarego, wyki ozimej i jarej, grochu, buraka cukrowego i buraka pastewnego, brukwi, cykorii, rącznika, maku, topinamburu, gorczycy, konopi itp. przeprowadzać według wskaźnika kwasowości w okresie podorywek i tylko w wyjątkowych wypadkach, gdy nie zakończono wapnowania, rozsiew i przyorywanie wapna zakończyć w siewach przedzimowych.

D. W zakresie usprawnienia organizacji produkcji i pracy w spółdzielniach produkcyjnych, należy otoczyć opieką słabsze spółdzielnie celem podniesienia ich do poziomu przodujących.

W tym celu:

a. W każdej spółdzielni produkcyjnej w okresie zimowym należy zorganizować stałe brygady polowe poprzez przydzielenie odpowiedniej ilości ludzi, sprzętu, siły pociągowej, wyznaczenia im odpowiednich areałów (pól, łąk, pastwisk) opracowanie planów produkcyjnych na okres roku gospodarczego i agroplanu na okresy uprawowe.

b. W spółdzielniach produkcyjnych posiadających zespołową hodowlę, zorganizować brygady hodowlane, a przy nieznacznej ilości zwierząt grupy hodowlane, którym należy przydzielić zwierzęta, sprzęt i paszę. Opracować dla nich zadania produkcyjne oraz spowodować opracowanie zooweterynaryjnych planów, w celu zapewnienia właściwej opieki nad rozwojem hodowli zespołowej i podniesieniem wydajności jednostkowej zwierząt.

c. W spółdzielniach produkcyjnych budujących zespołowe budynki gospodarcze stworzyć brygady, bądź grupy budowlane, włączając do nich również członków przydzielonych do brygad polowych.

d. Dopomagać spółdzielniom produkcyjnym w organizowaniu zespołowych warsztatów pomocniczych kuźni, stelmarni, a w większych spółdzielniach również warsztatów rymarskich, stolarskich itp.

e. Do dnia 25 marca 1954 r. podzielić uprawę okopowych między poszczególnych członków danej brygady polowej, tworząc z nich ogniwa i wydzielić w każdym ogniwie przodownika. Dążyć do tego by organizację pracy w ogniwie oprzeć o socjalistyczne współzawodnictwo i zasadę indywidualnej odpowiedzialności za przydzieloną działkę, oraz o system premiowania opracowany przez zarząd, w oparciu o statut spółdzielni w celu zainteresowania członków ogniwa wynikami ich pracy.

f) Pomóc spółdzielniom produkcyjnym w zaprowadzeniu ścisłej ewidencji towarów wyprodukowanych w gospodarstwie spółdzielczym oraz dopilnować terminowego wykonania planu obowiązkowych dostaw dla państwa, wydzielenia funduszów nasiennych, pasz i dokładnego terminowego rozliczenia dniówek obrachunkowych.

g) W zakresie podniesienia produkcji i jej intensyfikacji należy stopniowo upowszechniać i wprowadzać w spółdzielniach produkcyjnych trawopolny system rolnictwa, trawopolne płodozmiany oraz racjonalne zmianowanie.

h) Ponadto należy zorganizować i sprawować ścisłą kontrolę nad wykonaniem prac polowych i gospodarskich, a przede wszystkiem nad odchwaszczeniem pól, niszczeniem chorób i szkodników roślin.

i. Zobowiązać służbę agrotechniczną P.O.M. do stałej opieki, pomocy i kontroli postawionych zadań, poprzez pracę uświadamiającą, propagowanie i stosowanie nowoczesnych metod agrotechnicznych.

E. W zakresie hodowli zespołowej w oparciu o osiągnięte wyniki w produkcji roślinnej należy:

a) podnieść obsadę pogłowia i bydła na 100 ha użytków rolnych w spółdzielniach założonych do dnia 31 grudnia 1953 r. z 32,9 sztuki na 39 sztuk w tym krów, z 24,1 szt. na 27 szt. należy uzyskać większą wydajność jednostkową produkcji mleka z 1750 do 2000 litrów,

b) podnieść obsadę pogłowia trzody chlewnej na 100 ha użytków rolnych do 60 szt. w spółdzielniach produkcyjnych założonych do dnia 31 grudnia 1954 r. Przez odpowiednie żywienie i pielęgnację oraz wychów podnieść jakość i ilość odchowanych przy maciorach prosiąt przynajmniej do 12 szt. rocznie,

c) podnieść obsadę pogłowia owiec na 100 ha użytków rolnych z 18,3 szt. w roku 53 na 22 szt., w roku 1955 w spółdzielniach produkcyjnych założonych do 31 grudnia 1953 r. przy równoczesnym podniesieniu wydajności wełny od 1 szt. z 2,2 kg. do 2,4 kg. oraz poprawienia jej jakości,

d) zwiększyć ilościowy stan ptactwa o 100% w stosunku do roku 1953,

e) zwiększyć ilościowy stan pni pszczół o 100% w stosunku do roku 1953.

F. W celu spopularyzowania osiągnięć przodujących spółdzielni produkcyjnych, należy pomagać zarządom spółdzielni w przygotowaniu rocznych i okresowych sprawozdań z działalności spółdzielni produkcyjnych oraz organizować zebrania spółdzielców z chłopami gospodarującymi indywidualnie.

IV. **Państwowe Ośrodki Maszynowe i Gminne Ośrodki Maszynowe.**

Na podstawie dotychczasowych osiągnięć P.O.M. i G.O.M i możliwości dalszego rozwoju ustala się na lata 1954 i 1955 następujące zadania:

1. Zorganizować 3 nowe P.O.M. w roku 1954 w pow. Otwock, Pruszków i Mława, w celu usprawnienia obsługi spółdzielni produkcyjnych.
2. Podnieść w roku 1954 współczynnik mechanizacji prac rolnych wykonywanych przez P.O.M. w spółdzielniach produkcyjnych z 2,35 do 2,6 na 1 ha.
   W tym celu należy:
   a) podnieść procent wykonywanych przez P.O.M. w spółdzielniach produkcyjnych prac ciężkich (orka, podorywki, omłoty),
   b) zmechanizować sadzenie i wykopki ziemniaków w oparciu o sprzęt traktorowy znajdujący się w P.O.M.,
   c) podnieść procent mechanizacji upraw międzyrzędowych, jak opielanie i obsypywanie okopowych.
   d) zorganizować uprawę łąk i pastwisk w spółdzielniach produkcyjnych celem podniesienia wydajności z ha.
3. Ściślej powiązać P.O.M. ze Spółdzielniami produkcyjnymi przez zwiększenie odpowiedzialności P.O.M. za wyniki produkcyjne w obsługiwanych spółdzielniach.
   W tym celu:
   a) przydzielić agronomów rejonowych P.O.M. do stałej obsługi spółdzielni produkcyjnych i uczynić ich odpowiedzialnymi za całokształt wyników gospodarczych tychże spółdzielni,
   b) w celu właściwego powiązania prac brygad P.O.M. i brygad spółdzielni produkcyjnych, P.O.M. winien na stałe przydzielić brygadę traktorową, która będzie odpowiedzialną za terminowe i jakościowe wykonanie prac, na polach spółdzielni.
4. Zmniejszyć w roku 1954 do 20%, a w roku 1955 do 10% prace transportowe w stosunku do ogólnej ilości prac wykonywanych przez P.O.M.
   Wykonać to należy poprzez:
   a) użycie ciągników do wykonywania wszystkich niezbędnych zabiegów agrotechnicznych gwarantujących podniesienie plonu w spółdzielniach produkcyjnych,
   b) wykonywanie transportu własnego P.O.M. samochodami ciężarowymi.
5. Dopilnować pełnego wykorzystania ciągników i parku maszynowego P.O.M. przez 100% wykonawstwo planów produkcyjnych P.O.M.
6. Usunąć źródło częstych przestojów traktorów i maszyn poprzez wysoką jakość remontów i wprowadzenie listów gwarancyjnych oraz dobrą organizację prac polowych.
7. Zmniejszyć ilość awarii przez:
   a) otoczenie większą troską sprzętu, powierzonego personelowi technicznemu do obsługi,
   b) przez szkolenie i doszkalanie kadry eksploatacyjnej w umiejętnej i bezawaryjnej obsłudze,
   c) piętnowanie i wyciąganie konsekwencji karnych w stosunku do winnych zaniedbań i przekroczeń — powodujących awarię
8. Zorganizować przynajmniej 35 G.O.M., ewentualnie punktów gromadzkich G.O.M. w gminach nie posiadających G.O.M. względnie posiadających dużą ilość gromad.
9. Wystąpić o przydział dla G.O.M.:
   a) 600 szt. siewników w roku 1954,
   b) 900 szt. siewników w roku 1955,
   c) 1000 szt. żniwiarek w latach 1954 i 1955.
10. Wprowadzić dyscyplinę pracy i kontrolę wykonywanych zadań przez Gminne Ośrodki Maszynowe.
11. Plany gospodarcze Gminych Ośrodków Maszynowych winny być przedkładane Prezydium Gminnej Rady Narodowej do zatwierdzenia i kontrolowania ich wykonania.
12. Powołać przy G.O.M Komisje Społeczne składające się z mało i średniorolnych chłopów, których zadaniem będzie czuwanie nad właściwym wykorzystywaniem naprawami i konserwacją sprzętu.
13. Przy każdym Gminnym Ośrodku Maszynowym założyć podręczny warsztat wyposażony w niezbędne środki konieczne do przeprowadzenia drobnych napraw sprzętu.
14. zabezpieczyć maszyny G.O.M. przed działaniem czynników atmosferycznych przez lokowanie ich w pomieszczeniach zamkniętych po skończonych pracach polowych.
15. Zorganizować na szczeblu wojewódzkim komórkę w P.O.M. odpowiedzialną za kierowanie pracą i zobowiązaniami G.O.M.
16. Zorganizować przy Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego oraz przy Powiatowych Komisjach Pla-

nowania Gospodarczego — Komisje do rozdziału maszyn i narzędzi rolniczych przeznaczonych dla P.O.M. i G.O.M.

V. Upowszechnienie Wiedzy Rolniczej.

W związku z zadaniami jakie postawiło IX Plenum K.C. P.Z.P.R. przed rolnictwem na najbliższe dwa lata zobowiązuje się Oddział Upowszechnienia Wiedzy Rolniczej do:

A. 1. Objęcia systematycznym szkoleniem jesiennozimowym w roku 1954 na 1955 r., oraz 1955 na 1956 r. wszystkich spółdzielni produkcyjnych. Członkowie spółdzielni produkcyjnych wspólnie z gospodarującymi indywidualnie będą przerabiać na kursach obsługiwanych przez lektorów, tematy agro i zootechniczne.
2. Zorganizować w 400 punktach dla prowadzących samokształcenie, szkolenie obsługiwane przez lektorów grup powiatowych jak i wojewódzkich.
3. Objąć samokształceniem co najmniej 3000 gromad.
4. Poprzeć 700 wykładów filmami i 800 wykładów wyświetlaniem przezroczy — rocznie.
5. Rozpropagować przez kolporterów wiejskich pisma rolnicze tak by w każdej gromadzie prenumerowano 5 do 7 fachowych tygodników rolniczych, oraz zorganizować zespoły czytelnictwa fachowego, tak by w każdej gromadzie znalazła się biblioteczka U.W.R.
6. Propagować przy pomocy demonstracji polowych krzyżowo-gniazdowe sadzenie ziemniaków.
7. Ogółem w 1955 roku wprowadzić 2400 doświadczeń na tematy agro i zootechniczne.

B. Dla zrealizowania zakreślonych zadań na odcinku upowszechnienia wiedzy rolniczej zobowiązuje się Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium W.R.N. i Prezydiów P.R.N. do:
1. Zwiększenia stanu grup lektorskich w powiatach do 800 etatów i Wojew. do 300 przez wciąganie do prac na tym odcinku profesorów i studentów ostatnich lat studiów w zakresie rolnictwa, pracowników instytutów podległych C.I.R. P.G.R., P.O.M. do dnia 31.I.1954: r.
2. Spowodowanie, by lektorzy U.W.R. z województwa docierali nie tylko na seminaria powiatowych grup lektorskich, ale także do spółdzielni produkcyjnych i gromad indywidualnych.
3. Przydzielania lektorom powiatowych grup pod stałą opiekę punktów szkoleniowych, celem udzielania systematycznej pomocy.
4. Przydzielenia pod stałą opiekę lektorom specjalistom poletek doświadczalnych, jak również doświadczenia z dziedziny zootechniki.
5. Propagowanie osiągnięć przodujących chłopów i spółdzielni produkcyjnych zarówno na odcinku produkcji roślinnej, jak i zwierzęcej wykorzystując do tego celu radio, radiowęzły lokalne, prasę miejscową oraz ulotki.
6. Na terenie każdego powiatu winno być założonych conajmniej 10 kółek miczurinowskich.
7. Opracowania do 31 stycznia 1954 r. tematyki pogadanek uwzględniającej główne zadania stojące przed poszczególnymi powiatami — w zależności od poziomu kultury rolnej, układu stosunków produkcyjnych poszczególnych rejonów.
8. Zorganizowania w ciągu roku 1954 — 4 zjazdy Miczurinowców w szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego oraz 2 zjazdy przodujących chłopów hodowców łącznie z przodującymi hodowcami spółdzielni produkcyjnych w Związku Samopomocy Chłopskiej.
Za wykonanie zadania odpowiedzialny jest Wydział Rolnictwa, Wydział Organizacyjny i Wydział Ogólno-Gospodarczy Prezydium W.R.N.

VI. Szkolnictwo i przesiedlenia.

A. Dla zapewnienia odpowiedniej ilości przeszkolonych kadr dla rolnictwa, a przede wszystkim kadry technicznej, stawia się następujące zadania na rok szkolny 1954/55:
1. Doprowadzić do egzaminów końcowych w bieżącym roku szkolnym uczniów klasy czwartej szkół rolniczych w ilości 194 i zabezpieczyć, by odpad nie przekroczył 2% ogólnej ilości uczących się.
2. Zwiększyć przepustowość szkół rolniczych o około 30% przy równoczesnej poprawie warunków bytowych młodzieży.
Przyjąć 540 uczniów do klasy I w roku 1954 i 1955 przez co zwiększy się nabór w stosunku do roku ubiegłego o około 35%.
3. Dla zapewnienia wykonania planowanych zadań w rekrutacji do techników rolniczych, wzmóc pracę informacyjno-propagandową przez szkoły rolnicze, aparat Rad Narodowych, wykorzystując w tym celu miejscową prasę, radiowęzły i inne.
4. Uczynić nauczanie bardziej atrakcyjne przez organizowanie w każdej szkole gabinetów i pracowni naukowych, wprowadzając do nauczania systematyczne prowadzenie ćwiczeń, w tym celu wszystkie szkoły we własnym zakresie skompletują najniezbędniejsze pomoce naukowe, dostępne im do wykonania jak: kolekcje nawozów sztucznych, odmiany zbóż, choroby roślin, zieleni itp.
5. Nauczanie teoretyczne powiązać ściśle z nauczaniem praktycznym, przez organizowanie zajęć praktycznych w warsztatach gospodarstw szkolnych.
6. Doprowadzić gospodarstwa rolne przyszkolne do poziomu gospodarstw przykładowych, stosując w nich nowoczesne zdobycze agrotechniczne i zootechniczne.
7. Wprowadzić przez szkoły na terenach im podległych tak w spółdzielniach produkcyjnych, jak w gromadach indywidualnych po 2 poletka doświadczalne, przystosowane do potrzeb danego terenu.
Zadanie to realizować przez uczniów i zmobilizowany aparat pedagogiczny szkoły.
8. Przesunąć Technikum Finansowe w Płocku do innego pomieszczenia, poza obręb obiektu Technikum Mechaniki Rolnej, przez co umożliwi się zwiększenie przepustowości Technikum Mechaniki Rolnej w nowym roku szkolnym do 150 uczniów.
Zadanie to wykona Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Płocku.
9. Przesunąć Szkołę Głuchoniemych w powiecie ciechanowskim z Gołotczyzny (Dziary) do budynku po Technikum Rachunkowości Rolnej w Gołotczyźnie, a Technikum w Gołotczyźnie przesunąć na miejsce zajmowane przez Szkołę Głuchoniemych.
Zadanie to wykona Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Ciechanowie.
10. Zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych do otoczenia opieką młodych kadr technicznych, stworzenia im odpowiednich warunków bytowych, wprowadzenia ich stopniowo do pracy, by mogli pogłębiać zdobyte wiadomości przez częste kontakty z terenem.
Kadrom bez wykształcenia o dużej praktyce zawodowej stworzyć warunki do zdobycia wiedzy teoretycznej przez kursy i studia zaoczne.

B. Duże nadwyżki siły roboczej na terenie naszego województwa w szczególności na terenie powiatów — Garwolin, Siedlce, Maków-Maz., Mława, Ostrołęka, Ostrów-Mazow., Przasnysz i innych wymagają wzmożenia werbunku na Ziemie Odzyskane.
1. Na przestrzeni roku 1954 należy przesiedlić ogółem 1.800 rodzin, a w roku 1955 — 2.000 rodzin.
W celu zrealizowania powyższych zadań zobowiązuje się:
a) Prezydia Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych do ustalenia terenów przeludnionych do dnia 15 marca 1954 r., gdzie skoncentrują prace werbunkowe,
b) Kierowników Szkół Wiejskich do przeprowadzenia w starszych klasach pogadanek na temat akcji osiedleńczej,
c) Organizacje masowe: jak Z.M.P., Liga Kobiet, Z.S.Ch., Z.S.L. do opracowania planów pracy i przedkładania miesięcznych sprawozdań Pełnomocnikom do Akcji Osiedleńczej z wykonanych zadań na tym odcinku,
d) W.Z.U.R. do zaopatrzenia terenu w niezbędne materiały werbunkowe, jak: ulotki, plakaty, gazetki jednodniówki itp. do dnia 15 marca 1954 r.,
e) Na terenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zapoznać wszystkich pracowników z warunkami osadnictwa, aby w czasie pracy terenowej propagowali osadnictwo wśród ludności wiejskiej. W tym celu do dnia 1.III.1954 przeprowadzić odpowiednie przeszkolenie, dostarczyć niezbędne materiały oraz opracować szczegółowe instrukcje dla wyjeżdżających w teren.

VII. W zakresie Przemysłu i Rzemiosła.

Dla poprawienia zaopatrzenia wsi w artykuły pierwszej potrzeby w maszyny rolnicze i narzędzia pracy produkowane przez przemysł terenowy naszego województwa, Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:
1. a) wystąpienia do Ministerstwa Przemysłu Drobnego i Rzemiosła o kredyt inwestycyjny w wysokości ca 9.000.000. złotych na adaptację i budowę 12-u zakładów przemysłowych WZPT-u, które winny być

zlokalizowane w następujących powiatach: w Mławie — 1, Przasnyszu —1, Makowie — 1, Ostrołęce — 1, Ostrowi-Mazow. — 1, Pułtusku (Serocku) — 1, Mińsku-Maz. — 1, Grójcu (Mogielnicy) — 1, Płocku (Wyszogrodzie) —1, Piasecznie (Górze-Kalwarii) — 1, Sochaczewie — 1, Raciążu — 1 (pow. Sierpc),

b) uruchomienie przez W.Z.P.T. 3-ch kaszarni z inwestycji pozalimitowych, które winny być zlokalizowane w Ciechanowie, Gostyninie i Siedlcach,

c) wprowadzenia kontraktacji przez W.Z.P.T. prosa i gryki do przemiału na kaszę w uruchomionych kaszarniach,

d) wprowadzenia kontraktacji przez W.Z.P.T. królików, celem przerobu we własnych zakładach mięsa króliczego na wędliny i konserwy oraz garbowanie we własnym zakładzie skórek króliczych.

2. Przeprowadzenia aktywizacji powiatów zaniedbanych na odcinku przemysłu drobnego, a zwłaszcza powiatów: Węgrow, Ostrów, Ostrołęka, Przasnysz, Maków, Siedlce, poprzez:

a) maksymalne zwiększenie ilości punktów usługowych, ze szczególnym uwzględnieniem takich usług jak: kowalstwo, kołodziejstwo, bednarstwo, rymarstwo, naprawa maszyn rolniczych itp.,

b) pełniejsze wykorzystanie zdolności produkcyjnej istniejących zakładów i urządzeń przez wprowadzenie wszędzie gdzie jest to możliwe wielozmianowości, dalszą mechanizację procesów produkcyjnych, właściwe i terminowe wykorzystanie środków na remonty i konserwację maszyn,

c) pełniejsze i racjonalniejsze wykorzystanie surowców miejscowych i wtórnych, przy czym udział surowców odpadowych w produkcji globalnej drobnej wytwórczości powinien wzrosnąć co najmniej dwukrotnie,

d) Prezydium W.R.N. winno wpłynąć na zwiększenie stopnia oddziaływania i zainteresowania Rad Narodowych niższego szczebla w ustawianiu i kierowaniu pracą drobnej wytwórczości.

3. Opracowanie w terminie do dnia 31 stycznia br. szczegółowych planów pracy Prezydiów Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych w zakresie realizacji wytycznych IX Plenum KC P.Z.P.R. na odcinku przemysłu terenowego.

VIII. W zakresie Handlu.

Dla poprawienia sytuacji na odcinku zaopatrzenia wsi w artykuły pierwszej potrzeby, Wojewódzka Rada Narodawa zobowiązuje Prezydium W.R.N. do:

1. Zabezpieczenia uruchomienia w latach 1954 — 55 nowych sklepów na wsiach województwa tak, aby większe skupiska ludności na gminach i gromadach posiadały sieć wielobranżową.
2. Spowodowanie wystąpienia W.Z.G.S. o dodatkowe kredyty na budowę nowych magazynów piekarń i masarni oraz rozbudowę istniejących zakładów.
3. Zainicjonowanie systematycznego oddolnego planowania rozdziału masy towarowej na potrzeby wsi w oparciu o analizę wzrastającego popytu.
4. Skoordynowanie pracy drobnej wytwórczości i handlu celem uzyskania dodatkowej masy towarowej na potrzeby wsi.
5. Zorganizowania inspekcji piekarni i masarń w celu opracowania planu remontów.
6. Spowodowania zorganizowania sieci targowisk celem ułatwienia rolnikom zbywanie nadwyżek produkcyjnych bezpośrednio konsumentom.
7. Spowodowanie powołania najmniej sześciu przedsiębiorstw targowiskowych w roku 1954 w powiatach: Grójec, Ostrołęka, Garwolin, Otwock, Wołomin, Mińsk-Maz., obok już istniejących trzech przedsiębiorstw w Mławie, Płocku i Siedlcach.
8. Opracowania w terminie do dnia 31 stycznia br. szczegółowych planów pracy Prezydiów Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych w zakresie realizacji wytycznych IX Plenum KC PZPR na odcinku handlu.
9. Przedłużenia Ministerstwu Handlu Wewnętrznego w terminie do dnia 1.IV.1954 r. planu rejonizacji sklepów między dystrybutorów, tak aby sklepy sieci miejskiej nie występowały na wsi, a sklepy gminnych spółdzielni w miastach.

IX. W dziedzinie oświaty, kultury i służby zdrowia.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej spowoduje:

1. Rozwinięcie szerokiej akcji krzewienia wiedzy rolniczej i upowszechnienia jej wśród młodzieży szkolnej. W tym celu szkoły tak podstawowe jak i ogólnokształcące zawodowe, a przede wszystkim licea pedagogiczne winny prawadzić działki szkolne i ogródki miczurinowskie. Należy zainteresować działkami ogródkami przy szkołach powiatowych instruktorów rolnictwa dla zapewniania im należytej i fachowej opieki.
2. Celem zbliżenia młodzieży do zagadnień wsi i rolnictwa, aby Wydział Oświaty Prez. W.R.N. wpłynął na planowe rozwinięcie wycieczek młodzieży do uspołecznionych gospodarstw rolnych i P.O.M., do obejmowania stałych patronatów przez szkoły typu miejskiego nad pracą kulturalno-oświatową w P.G.R., spółdzielniach produkcyjnych i nad poszczególnymi gromadami wzmacniając w ten sposób łączność miasta ze wsią.
3. Zobowiązuje się Prezydium W.R.N. i Prezydia Pow. M.R.N. do wzmożenia opieki zdrowotnej nad dziećmi poprzez zwiększenie godzin lekarskich na higienę szkolną.
4. Rozwinięcie szerokiej akcji mającej na celu wzbudzenia zainteresowania młodzieży zwłaszcza wiejskiej do umiłowania twórczej pracy w rolnictwie jako obowiązku patriotycznego, a przez to powstrzymać za daleko sięgający odpływ młodzieży wiejskiej do miast, z wyraźną szkodą dla rolnictwa.
5. W pracy nad wzbudzeniem zainteresowania młodzieży do zagadnień rolnych należy wykorzystać Z.M.P. i organizacje harcerskie jako źródło rezerw w podnoszeniu wyników pracy szkolnej.
6. Należy krzewić w szkołach formy pomocy koleżeńskiej kolegom i koleżankom szłabszym w nauce jako środek podnoszenia wyników nauczania i doceniania współpracy koleżeńskiej.
7. By nauczycielstwo pracujące na wsi popularyzowało przy pomocy pogadanek wiedzę rolniczą zapoznając chłopów z lepszymi metodami uprawy roli, szczególnie z podstawami wiedzy agrotechnicznej. Przez pogadanki o wiedzy rolniczej zainteresować chłopów prasą i książką rolniczą.
8. By w liceach pedagogicznych w programie zajęć lekcyjnych wprowadzono wykłady z wiedzy rolniczej, aby absolwenci tych szkół już jako nauczycielowie mogli na tym odcinku skutecznie pracować.
9. Wzmożenie tuczu trzody chlewnej przy internatach, domach dziecka, zakładach specjalnych spowoduje podniesienie produkcji rolnej w ośrodkach rolnych podległych radom narodowym.
10. By w domach kultury powstały i rozwijały ożywioną działalność gabinety rolnicze jako środek krzewienia zainteresowań do spraw związanych z podniesieniem wydajności produkcji rolnej.
11. Prezydium W.R.N., Prezydia Powiatowych i Miejskich, oraz Gminych Rad Narodowych zwrócą uwagę na ożywienie działalności istniejących świetlic gminnych i gromadzkich, przy czym liczbę tych ostatnich uznaje się za niewystarczającą bowiem ilość świetlic gromadzkich w stosunku do ogólnej liczby gromad wyraża się cyfrą 8%.
12. Z uwagi na niewykonanie zadań Planu 6-letniego na odcinku wzrostu łóżek szpitalnych, Prezydium W.R.N rozpatrzy możliwość jaknajszybszego zwiększenia ilości łóżek tak na drodze przyśpieszenia robót nad budową szpitala w Nowym-Dworze jak przez budowę nowych obiektów w latach 1954 — 1955.
13. Usprawnienie działalności inspekcji pracy przez zwiększenie ilości wizytacji zakładów drobnej wytwórczości, P.G.R. i spółdzielni produkcyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem jakości przeprowadzonej wizytacji.
14. Zobowiązuje się prezydia powiatowych i miejskich rad narodowych do uaktywnienia społecznych inspektorów pracy przez odbywanie z nimi periodycznych narad na szczeblu powiatu oraz do udzielenia inspektorom pracy pomocy w realizacji stojących przed nimi zadań.

X. TRYB I METODY REALIZACJI UCHWAŁY.

Walka o realizację postanowień, zawartych w uchwale w zakresie rozwoju rolnictwa na województwie będzie rozgrywać się w gromadzie, we wsi spółdzielczej, w gospodarstwie P.G.R.

W tym celu dla kierowania rozwojem produkcji w gospodarstwach indywidualnych należy powołać w gromadach zespół, składający się od 7 — 10 osób, do którego winien wejść sołtys, sekretarz P.O.P., Prezes Koła ZSL, Prezes Koła ZSCh, oraz 5 — 7 przodujących chłopów znanych z wzorowego prowadzenia gospodarstwa. Zespół gromadzki ustali zadania produkcyjne dla wsi i poszczególnych gospodarstw oraz będzie czuwał i organizował właściwe wykorzystanie istniejących rezerw, jak likwidacja odłogów, siew rzędowy, wymiana ziarna, kupy kompostowe, kiszenie pasz itp.

Do pomocy w pracach zespołu gromadzkiego należy wciągnąć nauczycieli, a Prezydia Gminnych Rad Narodowych z pośród służby rolnej i aktywu przydzielą stałych doradców zespołom gromadzkim poprzez których poprowadzi się konkretne zadania dla wsi, Prezydia Gminnych Rad Narodowych będą mobilizować wieś w oparciu o zespoły gromadzkie do podejmowania zobowiązań, współzawodnictwa, mając na względzie przede wszystkim wydobywanie inicjatywy chłopskiej w zakresie społecznego czynu melioracyjnego i drogowego.

Ofiarna praca naszych głęboko patriotycznych mas chłopskich świadomych dobra wsi i całego kraju, wspartych przez zwiększoną pomoc Państwa i klasy robotniczej jest rękojmią dalszego szybkiego rozwoju rolnictwa, lepszego zaopatrzenia w produkty rolne dla całej ludności. Uchwała stwarza warunki dalszego wzrostu dochodowości gospodarstw mało i średniorolnych i ich uniezależniania się od kułaków.

Uchwała stwarza warunki dalszego rozwoju i krzepnięcie zespołowych gospodarstw, szybkiego wzrostu dochodowości spółdzielni produkcyjnych i dobrobytu ich członków.

Uchwała stwarza warunki podniesienia i rozwoju Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Wojewódzka Rada Narodowa wzywa wszystkich chłopów pracujących indywidualnie, członków spółdzielni produkcyjnych, robotników i pracowników P.G.R., służbę rolną Rad Narodowych, członków Komisji, traktorzystów, kombajnerów, mechaników, agronomów i pracowników POM i GOM, naukowców Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego i naukowców Instytutów Rolnych do pełnej realizacji uchwały o rozwoju rolnictwa w województwie warszawskim.

Poz. 7.

OGŁOSZENIE

Prezydium Warszawskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej zawiadamia, iż postanowieniem z dnia 11.XI.1953 r. w sprawie Nr Ns.677/53 Sąd Powiatowy w Otwocku Wydział Cywilny — postanowił wszcząć postępowanie likwidacyjne mienia, składającego się z gruntu o powierzchni 16.86 ha, położonego w gromadzie Michałówce, gm. Wiązowna, pow. otwockiego, opuszczonego przez nieobecnego Iwana SIEMIONA.

W związku z tym oraz w myśl art. 9 ustawy o likwidacji mienia opuszczonego z dn. 2.VII.1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 403 z 1937 r.), Prezydium W.W.R.N. wzywa osoby roszczące sobie prawa do wyżej wskazanego mienia opuszczonego, oraz wierzycieli, aby zgłosili swe roszczenia należycie uzasadnione do Sądu Powiatowego w Otwocku Wydział Cywilny, w terminie 6-cio miesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

O ile nieobecny właściciel wyżej wymienionego majątku nie zgłosi się w terminie wyżej podanym, może nastąpić uznanie go za zmarłego.

Za Prezydium Rady Narodowej **J. Koziarski**
Sekretarz Prezydium

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Stalina 6.

Prenumerata: roczna ze skorowidzem 18 zł półroczna bez skorowidza 10 zł.
Ogłoszenia i prenumeraty przyjmuje Administracja Wydawnictwa
Wpłaty — Narodowy Bank Polski Oddział Miejski VII, w Warszawie konto 391/420/31/1.

Cena zł. 3.30 gr.

ODBIORCA:

P.W.W.R.N. — Warszawa. 1954.
Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 1.500. Zam. 627 z dn. 12.III.54 r. Podpis do druku 12.V.54 r. Druk ukończono 28.V.54 r. Objętość 1½ ark. druku. Pap. druk. sat. kl. VII, A1/60 g. 5-B-15908.